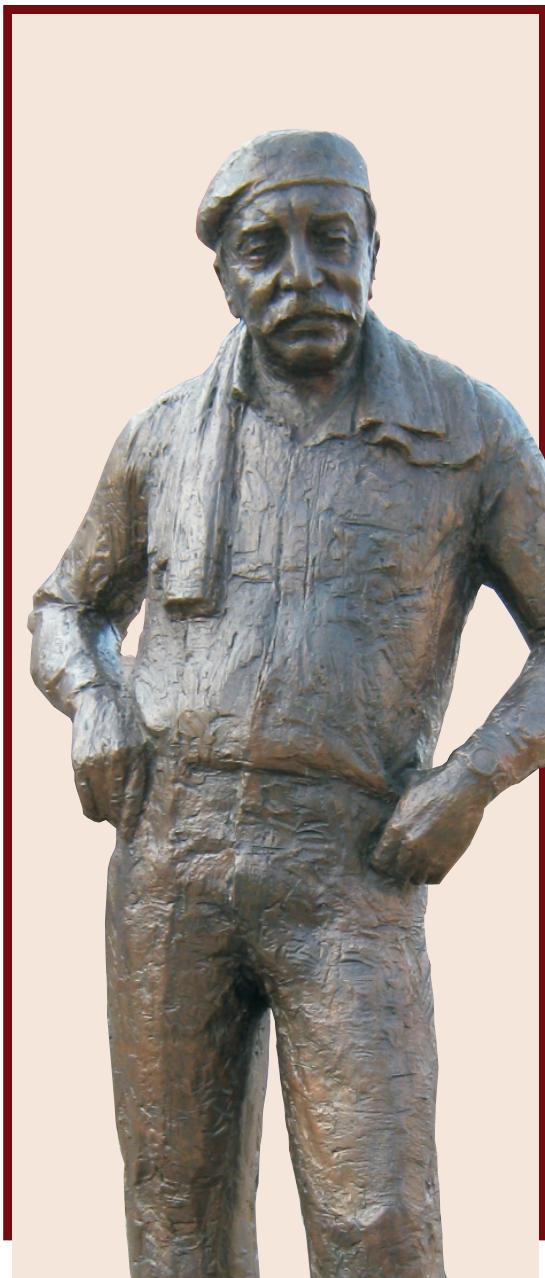

Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу
„Зоран Радмиловић“ Зајечар

27

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“

З. Радмиловић

ФЕСТИВАЛ

„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“
ОД 14. ДО 22. ОКТОБРА 2018.

- „Балкански шпијун“ Народног позоришта из Београда фасцинирао зајечарску публику
- „Зоранов брк“ додељен Нели Михајловић за улогу Данице Чворовић
- Завршен Фестивал малих позоришних форми у Дому културе у Котлујевцу
- Интервју са Др Мирославом Микијем Радоњићем, директором Стеријиног позорја

8

„Балкански шпијун“ на Зорановим данима

Представа „Балкански шпијун“ Народног позоришта из Београда одушевила је зајечарску публику седме фестивалске вечери на „Данима Зорана Радмиловића“. Представа је изведена у зајечарском театру само 20 дана после премијере у Београду. Зоранов брк за најбољу глуму у представи жири којим је председавао Небојша Брадић доделио је Нели Михаиловић за улогу Данице Чворовић.

„Огромна ми је част и задовољство и поносна сам што сам добила награду која носи име Зорана Радмиловића“, истакла је Нела Михаиловић у обраћању новинарима

„Почетак представе ми је био посебно узбудљив. Док сам чекала да изађем на сцену

чула сам инсерт из Краља Ибија и глас Зорана Радмиловића. Помислила сам колико је инспиративно изаћи на сцену после тог гласа, колико је узбудљиво играти на сцени позоришта које носи име Зорана Радмиловића, једног од највећих глумаца глумишта читавог региона. Даница Чворовић је улога која мени много значи и мислим да је то нешто што сам ја најбоље урадила. И када добијете потврду оваквом наградом, онда је то велико задовољство“ , нагласила је Нела Михаиловић.

Драматург и редитељ представе Тања Мандић Ригонат у свом сценском читању дела променила је биографије Илије Чворовића и подстанара, као и делове текста. Како је истакла на прес –конференцији , у оригиналној драми Душана Ковачевића Илија Чворовић је човек који је одлежао на Голом отоку и који се од жртве претвара у прогонитеља. У представи Илија има 50 година, доживео је крвави распад Југославије, земље коју је волео и сада се идентификује са Србијом а не са неком странком и нема брата близанца, већ сестру. Петар Јаковљевић, подстанар у представи је младић који је пред бомбардовање отишао у Париз после друге године Филолошког факултета и враћа се у земљу са жељом да покрене производњу мушких одела. Како је Тања Мандић Ригонат истакла на прес-конференцији“ и Илија и Петар воле ову земљу или се из две љубави изроди катастрофа јер држава манипулише људима.

У сусрету са новинарима говорили су и остали глумци из представе: Љубомир Бандовић, који је тумачио лик Илије Чворовића, Милутин Милошевић у улози Петра Јаковљевића, Душанка Стојановић Глид – Ђура, Илијина сестра близнакиња, Вања Милачић, спикерка. Нагласили су да је рад на представи „Балкански шпијун“ најавио промене које ће се дешавати у нашем позоришном свету.

У сусрету са новинарима у Зајечару , на Зорановим данима, глумци су још истакли да воле уметност , да није уметнички ђутати , да воле свог директора драме који им је омогућио четири године квалитетног рада ,да се за то апсолутно боре и да се надају да ће бити све у реду.

Душан Ковачевић

Најзначајнији савремени српски драмски писац, уз то и романијер, сценариста, позоришни и филмски редитељ. Завршио је драматургију на Факултету драмских уметности у Београду 1973. Радио је као драматург на ТВ Београд од 1973. до 1978, доцент на Факултету драмских уметности од 1986. до 1988, а од 1998. је директор „Звездара театра“ у Београду. Дописни члан САНУ од 2000, а редовни од 2009. године. Био је амбасадор Србије и Црне Горе, а затим Србије 2005–2006. године у Португалији.

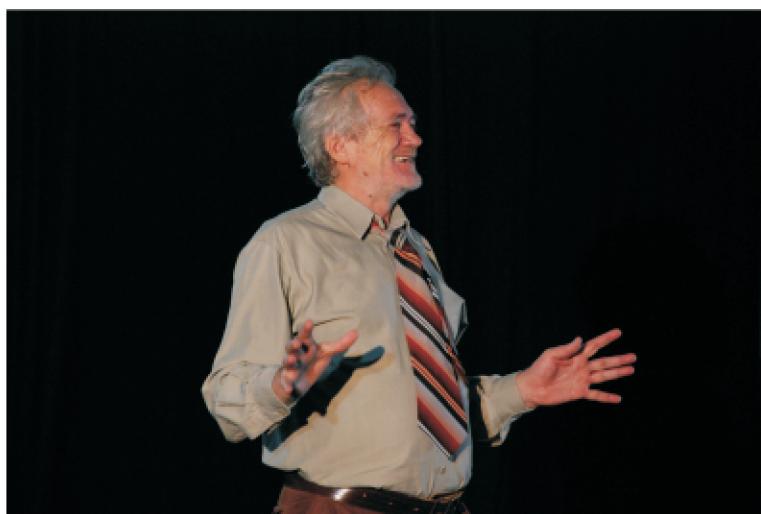
Његове најпознатије драме су: Маратонци трче почасни круг ,Радован ИИИ ,Шта је то у људском бићу што га води према пићу , Ко то тамо пева ,Сабирни центар ,Балкански шпијун , Свети Георгије убива ајдаху Професионалац, Урнебесна трагедија ,Лари Томпсон, трагедија једне младости ...

По његовом сценарију снимљени су филмови : Ко то тамо пева (1980, режија С. Шијан), Маратонци трче почасни круг (1981, режија С. Шијан), Балкански шпијун (1984, режија Д. Ковачевић и Б. Николић), Сабирни центар (1990, режија Г. Марковић), Урнебесна трагедија (1995, режија Г. Марковић), Подземље – Ундергроунд (1995, режија Е. Кустурица), Професионалац (2003, режија Д. Ковачевић) и Свети Георгије убива аждаху (2009, режија С. Драгојевић).

Добитник је бројних домаћих и страних признања и награда за своје драме и сценарија , међу којима је и награда за животно дело “Зоран Радмиловић” 2012.године.

Завршен Фестивал малих позоришних форми

Представом „Бог те мазо“ у извођењу Шабачког позоришта, спуштена је завеса на овогодињи први Фестивал малих позоришних форми. Монодрама је настала по мотивима романа „Осма офанзива“ Бранка Ђопића где режију потписује Томо Курузовић, а у улози Пепе Бандића гледали смо сјајног Зорана Кајића. Он нам на духовит начин прича причу како је као крајишник прошао седам ратних офанзива, али га је на крају сачекала она осма за њега најтежа. Прилагодјавање градској средини, новим животним навикама и потпуно другачијим околностима. Он препричава школовање у вечерњој школи, изласке у позориште, нов начин живљења и промену животних ставова.

Ставова. Оно што је занимљиво је да је представа играна скоро хиљаду и двеста пута и публика је обожава. Почев од оне најмладје до најстарије, где се свако проналази на свој начин и препознаје неку симболику. Тако је било и у Зајечару где је публика уживала али и комуницирала са глумцем у току извођења.

„Радујем се што гостујем у Зајечару. Волим овај град и ваше позориште. Није лако организовати један овакав Фестивал. То знам јер и ми имамо један у Шапцу а зове се „Позоришно пролеће“. На моју велику радост Зоранови дани иду добро, представе су одличне а посебно поздрављам идеју о малој сцени која ће надам се заживети овде јер је простор сјајан“, рекао је глумац Зоран Кајић. Он је додао да се никада није такмичио јер је заправо њему позориште живот, а он тај живот живи управо на сцени.

Ипак награде су биле неминовне а за

ову представу их је било доста. Као најдражу Кајић издава престижну награду коју додељује Удружење драмских уметника Србије, а коју је за ову улогу добио исте године када и Зоран Радмиловић, Бора Тодоровић и Мира Бањац. Ту је још и награда за најбољег глумца на Фестивалу малих сцена у Сарајеву. Представа „Бог те мазо“ играна је у свим земљама бивше Југославије као и широм Европе.

Стручни жири Фестивала малих позоришних форми у саставу: глумац Иван Бекјарев, Ирена Станковић и Предраг Гргић - глумци зајечарског позоришта, прогласиће на затварању Зоранових дана, у понедељак 22.10.2018. најбољег глумца Фестивала малих позоришних форми.

**Интервју са театрологом др Мирославом Микијем Радоњићем,
директором Стеријиног позорја и
чланом жирија позоришног фестивала 27. „Дани Зорана Радмиловића“**

ФЕСТИВАЛИ СУ ПРАЗНИК ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ

На Зораним данима сте од 2005. године, било као представник Стеријиног позорја, било као члан жирија овог позоришног фестивала. Колико су „Дани Зорана Радмиловића“ значајни за позоришну сцену Србије?

- Ово је врло важан фестивал, не само због тога што слави идеју о вечном трајању такве величине као што је био Зоран Радмиловић и његовог глумачког умећа и уметности него и зато што промовише оно што је понајбоље у нашој позоришној уметности кад је реч о глумачким остварењима. Врло је важан и за Град Зајечар и за целу Тимочку Крајину, јер се пружа могућност да публика погледа понајбоља глумачка остварења у представама не само из наших позоришта већ, ево неколико година, из целог региона. Ја заступам тезу да никада није довољно позоришних фестивала. Свака средина која има своје позориште, која има однеговану и култивисану позоришну публику заслужује да има и свој позоришни фестивал.

Срећна је околност да су „Дани Зорана Радмиловића“ врло вешто на почетку профилисани као фестивал који слави умеће глумца и глумачки фестивал у славу Зорана Радмиловића, и мени је интимно драго да је и Стеријино позорје имало један посредан утицај у оснивању овога фестивала, јер, као што знате, награда за бравуру Зоран Радмиловић се својевремено додељивала на Стеријином позорју. То је покренула компанија „Новости“, Зорица Пашић је била један од иницијатора да се та награда додељује на Стеријином позорју. Када је почела да се додељује та награда за бравуру, наш познати позоришни критичар Дејан Пенчић Польански, сада већ покојни, иницирао је да се у родном граду Зорана Радмиловића оснује Фестивал који ће славити његово име и његову уметност и тако је то и кренуло.

Ја сам и прошле године и ове године у жирију и види се да је из године у годину тај фестивал све бољи и квалитетнији. Ове године поготово. Мислим да је заиста био прави подвиг организовати овакав фестивал у креативном, финансијском и организационом погледу јер поред главног програма, који је заиста јако добар и можда један од најбољих фестивала који је ове године одржан код нас, ту је и Фестивал фестивала – Фестивал малих позоришних форми, тако да имате на једном месту два фестивала плус читав низ пратећих програма, промоција, гостију... Заиста одајем признање господину Владимир Ђуричићу и његовом тиму на сјајној организацији и одличном фестивалу.

До сада сте око 50 пута били присутни на различитим позоришним фестивалима, било као члан жирија, водитељ округлих столова, уредник билтена. Због чега су фестивали важни?

- Сви фестивали имају исте проблеме – финансијске и организационе, али оно што је драгоцено је да већина њих и дан данас живи, да сваки покушава да се избори за неко своје место и да буде препознатљив по одређеном сегменту. Најсрећнија околност је ако сви ти фестивали имају јасно дефинисану концепцију и морам рећи да је добар број има. Стеријино позорје поново је фестивал најбољих представа рађених по делима домаћих аутора, не само из наше земље него и из иностранства, „Дани Зорана Радмиловића“ су глумачки фестивал „Дани комедије“ у Јагодини окренути жанру комедије...

Надам се да ће у будућности бити много више слуха од оних који финансирају и омогућавају да се нешто деси у тим срединама, јер су фестивали празник позоришне уметности, када је публика и шира јавност у ситуацији да се на непосредан начин упозна са различитим уметницима, позориштима, приступима позоришном изразу, естетици и на једном месту у седам-осам дана види врхунац ове наше уметности која је сама по себи можда једна од најважнијих јер у себи сублимира и све друге. Она је и визуелна уметност и књижевност је ту и сценографија и костим и музика и покрет. Дакле то је све оно што обједињује позоришну уметност која је једна од најкомплекснијих.

У једном од интервјуа сте изјавили да је Стеријино позорје најважнији фестивал у региону. Чиме то поткрепљујете?

-Стеријино позорје има дугу традицију. Основано је 1956 године, са намером да се у Новом саду као месту одакле је поникао професионални позоришни живот на овим просторима формира један стални позоришни фестивал чији ће циљ бити да промовише, афирише и развија савремену домаћу драмску књижевност и позоришну уметност на овим происторијама. Држава у којој је настао фестивал распала се 1991. године. Стеријино позорје, као институција изразито југословенског карактера било је у кризи и постављало се питање смисла и опстанка Фестивала. Пребродили смо све те различите проблеме које смо имали и Стеријино позорје је и даље је препознатљиво у целом региону, као један од најзначајнијих позоришних фестивала.

У време предходне Југославије , током првих 30 година постојања, Стеријино позорје је постављало високе критеријуме, репере и стандарде. Мислим ту пре свега на репертоар који је настао по делима домаћих аутора. Многа позоришта наменски су прилагођавала своје репертоаре са жељом да дођу на овај фестивал, који је у то време био позоришна лига шампиона. Врло је тешко било доћи на тај фестивал и свима је то био циљ.

То осећање остало је и 25 година после нестанка земље о којој говоримо, дакле Стеријино позорје је у свим земљама бивше Југославије, па чак и мало шире препознато као један значајан фестивал јер негује своју традицију где су вредности позоришне уметности очуване на прави начин, где се вреднује сваки аспект позоришног чина. Са издавачком, истраживачком и документационом делатношћу као са међународном сарадњом, Стеријино позорје се показује као озбиљна институција културе у Србији.

Фестивал малих позоришних форми

од 15.10. до 20.10.2018. године, Дом културе Котлујевац

Понедељак, 15. октобар 2018. године, 18:00 часова:

„Исповест Дмитрија Карамазова”

Текст: монодрамска адаптација романа Ф.М. Достојевског

Режија: Небојша Дугалић

Игра: Небојша Дугалић

Опера и театар „Мадленијанум”, Земун

Уторак, 16. октобар 2018. године, 18:00 часова:
„Бревровизија” – ведри, сатирични кабаре у стенд ап форми

Игра и пева: Владимир Цвејић

Драмска дружина „А”, Београд

Среда, 17. октобар 2018. године, 18:00 часова:
„Надежда Петровић”

Текст: монодрама, сачињена од писама Надежде Петровић, одломака из романа „Боје и барут” Олгице Џице и избора поезије Раствка Петровића и Љубомира Симовића

Адаптација текста: Биљана Ђуровић

Режија: Божидар Ђуровић

Игра: Биљана Ђуровић

„Фестивал монодраме и пантомиме”, Земун

Четвртак, 18. октобар 2018. године, 18:00 часова:
„Бобочка или других сто страница Филипа Латиновића”

Текст: адаптација према роману Мирослава Крлеже: Ана Тонковић Доленчић

Режија: Иван Лео Лемо

Игра: Еција Ојданић и Вилијам Миличевић.

Казалиште „Морузгва”, Загреб

Петак, 19. октобар 2018. године, 18:00 часова:
„Линија”

Монодрамска пантомима рађена по мотивима цртаног филма „La linea”

Аутор: Ана Бретшинајдер

Игра: Ана Бретшинајдер

Народно позориште „Зоран Радмиловић”, Зајечар

Субота, 20. октобар 2018. године, 18:00 часова:
„Бог те мазо”

Текст: монодрама настала по мотивима романа „Осма офанзива” Бранка Ђопића

Режија: Томо Курузовић

Игра: Зоран Каражић

„Шабачко позориште”

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

**Програм 27. позоришног фестивала „Дани Зорана Радмиловића” у Зајечару,
од 14.10. до 22.10.2018. године**

Недеља, 14. октобар 2018. године , 20:00 часова
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић ” - Зајечар
„Аудијенција” и „Вернисаж ”
Текст: Вацлав Хавел
Режија: Божидар Ђуровић

Понедељак, 15. октобар 2018. године, 20:00 часова
Сатиричко казалиште „Керемпух” - Загреб
„Устав Републике Хрватске”
Текст: Рајко Грлић и Анте Томић
Режија: Винко Брешан

Уторак, 16. октобар 2018. године, 20:00 часова
Позориште „Атеље 212” - Београд
„Ноћна стража”
Текст: Федор Шили
Режија: Борис Лијешевић

Среда, 17. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште „Иван Вазов” - Софија
„Виновнијат” („Кривац”)
Текст: Димитар Димов
Режија: Јуриј Дачев

Четвртак, 18. октобар 2018. године, 20:00 часова
„Звездара театар” – Београд
„Корешподенција”
Текст: Борислав Пекић
Режија: Горчин Стојановић

Петак, 19. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште Сарајево
„Краљ Лир”
Текст: Вилијам Шекспир
Режија: Дијего де Бреа

Субота, 20. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште у Београду
„Балкански шпијун”
Текст: Душан Ковачевић
Режија: Татјана Мандић Ригонат

Недеља, 21. октобар 2018. године, 20:00 часова
Народно позориште Републике Српске - Бањалука
„Наши дани”
Текст: Жељко Стјепановић
Режија: Југ Радивојевић

Понедељак, 22.октобар 2018. године, 20:00 часова
Фолклорно-плесна група провинције Хенан, Народна Република Кина

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимира Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Саша Јеленковић, технички уредник; Лидија Џунов, новинар; Милена Алексић, стручни сарадник; Милош Петковић, сарадник; Санја Митић Јеленковић, лектор и коректор; Бојан Крстић, фотограф; Никола Дробњаковић, прелом текста; Штампа: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар